

rodom v državi njih pravic. Vendar so še Čehi na boljšem kot mi Slovenci, za njih se vsaj kdo zmeni. Neodločnost naše državnozbornske politike je kriva, da nas nihče niti ne vpraša, kaj hočemo in česa nočemo.

Spomenik ruskemu carju. V Sofiji, glavnem mestu bolgarskem, se odkrije dne 12. septemb. t. l. spomenik ruskemu cesarju Aleksandru II., ki je osvobodil Bolgare izpod turškega jarma. Teh slavnosti se bode udeležilo kakih 200 ruskih generalov, med njimi sin carja Aleksandra II. veliki knez Vladimir.

Nemiri na Balkanu. Čeprav Makedonci sedaj mirujejo, vendar še je vedno slišati o turških grozovitostih v Makedoniji. Turški uradniki samolastno izsiljujejo denar od makedonskih posestnikov ter jih trpinčijo in mečejo v ječe, ako se jim ne udajo na prvi mah. Vendar Turki zatirajo celemu svetu, da niso nič krivi na nemirih v Makedoniji! Stara turška pesem!

Nova vojska? Položaj v vzhodni Aziji je vedno isti. Rusija in Japonska si pošiljate semintje izjave ter odgovore na te izjave. Pogajata se pač ter hočeta mirnim potom poravnati nastali razpor.

Ustaja v nemški Afriki. Kamor pride Nemeč, je nesreča. Nemci se sicer hvalijo z veliko omiko, a svojo omiko rabijo le v siabe namene, da zatirajo krutim načinom druge narode. Zato so sovraženi povsod, kjer se pokažejo. V Samaralandu v južni Afriki, ki je posest Nemčije, nastala je ustaja proti nemškemu gospodarjem, ker so ti grozovito in krivično nastopali proti domačinom, takozvanim Hererom. Med ustaši in med nemškim vojaštvom je prišlo že do več bojov, pri katerih so podlegli Nemci. Ustaši oblegajo razne nemške naselbine in požigajo vse, kar jim pride pod roke.

Dopisi.

Iz Podsrede. (Grobní spomíní.)
»Blagor mu, ki se spočije...«, da bi te več ne slišal, nagrobniča pretresljiva! To skromno željo zaželel sem, ko sem proti koncu svojih gimnazijskih študij stal ob robu svojega rojaka-osmošolca. Petje ljubim, še rajje je poslušam, a ta pesem me preveč ranja.

Nisem bil uslišán. Pol leta po dovršenih bogoslovnih študijah, 23. pros. t. l. je zopet zaorila ona stara, a vedno nova »Blagor mu...« tokrat, o prežal, pred hišo matere Ane Skerbec v Podsredi.

Kdaj se bodeva spet videla midva, kdaj pa midva, kdaj in kje se nas pa snide vseh trinajst? Tako smo se povpraševali vsak dan, ko je tekalo zadnje šolsko leto proti koncu. Da se kmalu snidemo vsi brez izjeme, bila nam je sveta stvar. Dali smo se fotografirati, da se ohranimo v trajnem spominu. Ko smo ogledovali slike, pripomnil je en tovariš: »Kdo bo nam prvi umrl.« Spogledali smo se in obmolknili... Nekaj dnij za tem bilo je sveto mašniško posvečevanje. Kdo bi mogel ta dan zamisliti misel, da bo le posvečen, posvečen, da nikdar ne mašuje? Še isti dan razšli smo se zdravi in veseli. Polni solnčnih nad, polni nebeškojasnih idealov hiteli smo vsak na svoj dom, kjer so nas že nestrpnó čakali. Nekaj tovarišev je šlo kmalu na svoje prvo pastirsko mesto, drugi so se pa z urnimi koraki pripravljali na primicijo.

Primicija, sladka, krilata beseda! V morje veselja zablava pri tem glasu marsikatero srce. V morju veselja plavala so srca v Skerbecévi hiši. Pa kar hipno izpuhtelo je to morje veselja, še kapljica ga ni ostala, in jelo se je polniti s solzami. Moj Bog, koliko zlih potov izrablja zlosrečen človek v greh; posreči se mu. A ti, mili Janko, nisi šel po grešni poti, kaj še. Peljal si se, da si povabiš gostov, ki se povesele s teboj 16. avgusta, pa kaj se je zgodilo?...

Z zlomljeno nogo, s strtimi upi legel si je na posteljo, ki je več nisi zapustil živ. V svoji bolezní pisal mi je osemkrat, tudi jaz njemu. »Grozne bolečine občutim. Ko bi se

tebi kaj takega pripetilo, bi bila moja žalost nepopisna. Piši mi še kaj, ljubi Lojze, da ne bom čisto osamljen.« To je rad ponavljal v svojih pismih. Zadnjo razglednico sem že komaj razbral. Le da ga nisem obiskal, tovariša, prijatelja pa trpina, njega, ki me je ljubil do konca, njega, ki si me je tako želel, o to me boli, boli močno. Obiskoval sem zdrave, le tega bolnega tovariša ne. Zato le obsojajte me! Tudi jaz sam sebe strogo obsojam! Ne, mislil sem ga obiskati, pa odložil sem to še le na zadnji teden, ko je bilo že prepozno.

Umril je g. Skerbec, umrl primicijant. Ni umrl starček, ki si že sam želi smrti, ni umrl dijak, ne bogoslovec, tudi ne duhovnik, ki mašuje že leta in desetletja, ne... umrl je mlad duhovnik, predno je zapel prvo sv. mašo. Ni to bol, ki mora strestí vsako človeško srce? Ni to najhujša tragika mladega nadebudnega življenja?

Prepeljali smo ga domov. Pametna naredba je bila to, bila bi gotovo tudi vroča želja pokojnega. Na domačem groblju tako lahko zamolimo očenaš za svoje rajne. Da sem ga spremljal iz kolodvora na dom, mi je zamalo utešilo mojo srčno bolelost in djal sem: prijatelja do groba. Odprli smo pokrov in skozi steklo smo zazrli blede, upalo lice. Koliko solz je močilo to steklo! Duhovnik sem in druge bi moral tolažiti, pa kaj si morem. Bog mi je dal mehko, premnogokrat premehko srce iz zakaj bi zadrževal solze, kadar treba ni. Po pokojnem sem lahko zaplakal.

Pripeljali smo ga v cerkev, primicijantamrliča. Cerkveni govor bil je ginljiv in duhovit. Le nekaj naj donesem iz njega: »V krščanski žalosti zbrani! Pokojni ni zapel prve svete maše? O poje jo, poje. Če je v čistilnem ognju, kliče po vsak dan povečkrat: moj greh, moj greh, preveliki greh.« Za tem zaprosi Gospoda z milim glasom: Kyrie eleison — usmili se me, Gospod, usmili se me! Če je pa že v nadzvezdišču, prosi za svojo mamico, brate in sestre: usmili se njih, o Gospod! Glorijo poje Trojedinemu. Nas zemljane opominja: kvišku srca! Kruha in vina mu ni treba spreminjati v večvečenega Boga, on Ga že gleda in vživa, kakoršen je.«

Zagreblí so mi prvega tovariša, prijatelja, ki me je tako ljubil, in jaz naj bi zrl ta pokop kakor nem kip?...

V soboto popoldne je bilo, in moral sem hiteti na vlak. Duhovnik mora iti in se ločiti, kadar ga kliče sobotni popoldanski zvon, mu je ljubo ali neljubo. Sedel sem sam v kupeju, in prav mi je bilo. Zahvalil sem Boga zato. Nemoten se človek lahko zamisli v marsikaj. Zamislil sem se i jaz. Očitati sem začel smrti. Zakaj vendar ne pride vselej pri vratih kakor pošten človek, ki pregleda in razsodi vso hišo; zakaj se smrt ukrade včasih skozi okno ter pograbi, kar ji pride ravno v roko, zakaj primicijanta. Zakaj pa ne pride peš, čemu prijezdi ter siloma pahne v grob duhovnika, predno okusi to svoje največje veselje v življenju. — Posegel sem malo v prošlost in razobesil sem si v duhu svoje stenske slike. Vse mi je oskrbel on. Kupil mi je med drugimi veliko sliko Srca Jezusovega kot spomin na svojo primicijo. Priskrbel mi je krasne okvirje za Leona, Slomška, Prešerna, za fotografije. In kako se mu je mudilo, da mi oskrbi te spomine, kakor bi vedel zakaj. — Začel sem risati. Risar nisem bil nikoli, zato tudi križi in grobovi, ki sem jih začrtaval na papirčku, niso bogvekaj. Sem pač delal grob, Jankotu, kakor sem ga videl predpoldne, pa še nekemu. — Res čuden sem postajal. Nakrat bi rad bil kamnosek. Izsekal bi pokojnemu nagrobni kamen, kakor bi ugajal meni; seveda bil bi lep, visok. Čudne in malo drzne želje to, pa meni se ne zde. Le v tem se nisem mogel zjediniti, kako bi naj ta od mene napravljen grob in spomenik govorila glasno, da tam na podsredskem pokopališču počiva truplo trpina, mučenika. Zemlja zdela se mi je zanj pač vedno pretežka, nagrobni spomenik vse premalo izrazit. Čuvstva so mi

prikipela do viška, pa ker so se začela krhati ob čeri neizvršljivosti, sem tem močneje zaplakal.

Doma ovil sem si slike, ki jih imam od njega, z mrtvaškim trakom. Sam sedim v sobi in jih gledam, pa jokam. O te slike... Prebiram njegove razglednice in pisma in jih še bom, še dostikrat. Opominov imam dovolj, da se te spominjam, dragi Janko. Ko pa ti ne boš potreboval več mojih spominov, spomni se ti pred sedežem božjim mene, da se enkrat snideva! Truplo naj se ti pa spočije, saj si je zaslužilo počitka! A. Z.

Vojnik. (K a n o n a d a.) Tudi z navadnimi »ničlami« se nekaj doseže! — Tako so pisali narodnjaki »pravega navdušenja« »Domovini« št. 5 t. l. Da Vojnik vendar enkrat že vzdramijo — dosedaj je menda spal — napravili so si bezgove topove in izvršili nanj velikansko pretresljivo kanonado, kakoršne Vojnik se ni doživel.

Najprej močno bombardirajo občinsko volitev. In da svoje topove iz »povegranega« bezga prav nastavijo, pogledali so v »velike egiptovske sanjske bukve« in so našli, da vsa volilna borba, vse groznje, vsi trdni sklepi nasproti nemčurjem, vse njihovo početje je bila prava komedija. Tužna mati Slavija! — Vsi smo smatrali in še smatramo volilne borbe za resno zadevo, a zdaj so nas vzdramili njihovi topovi in naznanili, da je to komedija.

Druga kanonada velja podružnici družbe sv. Cirila in Metoda. Do dne 7. sept. 1902 je bila na pol mrtva. A kot na pol mrtvo je niso položili na milost in nemilost v grob, ampak so jo zopet oživili na veselici dne 7. sept. 1902. Ta veselica je izvrstno izpadla. Prirejene tri igre je ljudstvo frenetično pozdravljalo. Tako so vedeli poročati »Domovini« št. 69, 73 in 75 l. 1902. Vsi smo bili po teh poročilih prepričani in smo iz njih sklepali, da je bil gotovo prav zadovoljen tudi novoizvoljeni blagajnik. In sedaj so pisali »Domovini« in so povedali resnico, da po preteklem poldrugem letu niso poslali že pet let nikakega prispevka družbi sv. Cirila in Metoda. Blagajnikovo poročilo o dohodkih se tedaj glasi: »Nič!« In stroški? — Tretja pretresljiva in uničujoča kanonada se je radikalno izvršila na »bralno društvo«. Pri ustanovitvi je zadostovalo krajevnim potrebam; zato je bilo ustanovljeno. In je zadostovalo vedno, dokler je bilanca kazala globoko pod ničlo. In sedaj se je obsodilo samo! Tako poročajo, vzrokov ne navedejo. Morda zato, ker kaže sedaj bilanca visoko nad ničlo? Da, da! Je že tako. Nad ničlo se nekaj opravi, pod ničlo pa ne!

Četrta kanonada pa je nezaslišano pordila na tla vse može, ki so že osiveli v narodnem boju in gladili pot poznejšemu delovanju. Samo eno milost so jim še pustili, da smejo — dasi so poklicani — narodnjake »pravega navdušenja« podpirati. Kako so »nobli!« Vsa njihova krivda je ta, da ljudstva ne poznajo, tako so povedali. Zato pa jim bode 7. februarja t. l. društvo »pravega navdušenja« v igri »Županova Micka« jasno dokazalo, kako morajo ljudstvo poznati. Tam se bode zrealilo vse vojniško ljudstvo. Kako bomo pa potem ljudstvo spoznali, bomo pa že poročali.

Sicer pa takim poročevalcem svetujemo, naj poročajo našim slovenskim listom samo nepristransko resnico, da ne spravljajo naše cenjene gg. urednike v zadrego.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Volitve v okrajni zastop mariborski. Včeraj so se začele volitve v okrajni zastop mariborski. Zmagala je meščanska stranka. Izvoljeni so »kmetje«: dohtar Jan. Šmiderer, dohtar Fr. Kornfeld, viter Rozmanit, poštar Bothe iz Rač, krčmar

Mayer iz Gornje Kungote in gospodski veleposestnik Baumgartner iz Jarenine, Löschnigg iz Št. Lovrenca, Neubauer iz Selnice ter Urbantschitsch iz Vilkomna. Danes volijo najvišji obdačenci trgovine in kupčije, jutri mesto Maribor in trg Št. Lovrenc. Prihodnji torek, dne 9. t. m. pa voli kmečka skupina. Tudi meščanska stranka postavi svoje kandidate in pričakovati je vroče volilne borbe med meščansko in kmečko stranko. Zaupniki naj skrbijo, da pridejo pristaši kmečke stranke gotovo vsi na volišče. Zmago te ali one stranke bo odločil eden ali dva glasa. Vsak glas kmečke stranke je torej potreben!

Zopet nas psujejo. Glasilo mariborskih meščanov in uradnikov, «Marburgarca», je zopet začela psovati na slovenske kmete, o katerih pravi, da se družega ne naučijo, nego krompir voziti in svinje krmiti. In taka surova psovanja se širijo potem po vseh nemških deželah, in kjer ne poznajo naših kmetov, mislijo, da jih ni večjih neumnežev na svetu nego so slovenski kmetje. A v kljub temu so nemški trgovci hudi, ako naši ljudje ne zahajajo v njihove prodajalne, in naši meščani so sila nevoljni, ako slovenski kmetje nočejo voliti po njihovi želji. Psovati pa jih ne nehajo! Slovensko ljudstvo pa si naj zapomni, kako nesramno je bilo zopet opsovano!

Osebna vest. G. dr. Jos. Karlovšek, odvetniški koncipijent v Celju, je naredil te dni odvetniško skušnjo z dobrim uspehom.

Promocija. Dne 5. sveč. t. l. bo promoviran g. Štefan S a g a d i n, pravni praktikant pri c. kr. dežel. sodišču, doktorjem prava. Čestitamo!

Iz pošte. Poštni uradnik gosp. Zorko Lichtenegger je prestavljen iz Celja v Gradec. Tudi poštno ravnateljstvo je začelo posnemati Gleispacha ter prestavlja slovenske poštne uradnike v nemški del Štajerske.

Poroke. Dne 1. svečana se je poročil rodoljubni mladenič g. Radoslav Nemeč v Dragotincih pri Sv. Juriju ob Ščavnici z gđ. Marijo Borko. Bilo srečno! — Na Dunaju sta danes bila poročena: g. Karba Ivan z gđ. Zefiko Podplatnik; prvi je doma iz Babinec pri Ljutomeru, druga pa pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Ženin je kot mnogoletni službenik v visokih krogih prekrzil velik del Avstrije pa tudi inozemstva. Novoporočenca sta na Dunaju dobroznani osebnosti. Oba sta v tujini ostala zvesta svojemu rodu, in da se to ovadimo, »Slovenskemu Gospodarju«. Bog dal srečo!

Mariborske novice. Zaradi potepanja je bila dne 30. jan. četrtočas obsojena Ljudmila Šunko iz Št. Jurija ob Pesnici na šest tednov ostrega zapora. — V nedeljo je aretiral orožnik v neki gostilni v Leitersbergu nekega Vincenca Milan, ki je v več gostilnah v Mariboru naredil dolgove ter potem pobegnil. Izgovarjal se je vedno, da mora vsak čas dobiti denar. Predno je pa došel denar, prišel je orožnik. — Slovenski trgovci in trgovski pomočniki prirede prihodnjo nedeljo, dne 7. febr. prvokrat v Mariboru veliko plesno zabavo.

Porotno zasedanje v Mariboru. Za prvo porotno zasedanje v Mariboru je imenovan predsednikom porotnega sodišča dvorni svetnik in predsednik okrož. sodišča Robert Greistorfer in kot njegov namestnik višji deželnosodni svetnik dr. Franc Voušek in deželnosodna svetnika dr. Ignacij Pevec in Anton Morocutti.

Vojaški nabori bodo letos za Maribor okolico dne 20. marca, 5., 6., 7. in 8. aprila in za Maribor mesto 9. in 13. aprila.

Služba uradnega sluga je razpisana pri c. kr. finančnem ravnateljstvu v Mariboru. Plača na dan 2 K 20 vin. Prosilci se naj oglasijo vsaj do 6. febr. 1904 pri ravnatelju. Seboj naj prinesejo spričevala o svoji dozdajšnji službi in o svojem zadržanju.

Drago plačana praznovnost. Sredi meseca novembra l. l. zbolelo je nekemu posestniku v Slov. goricah 9 mladih prašičev. Ker pa naši kmetje, namesto da bi vprašali

za svet kakega zvedenca, najprvo sami z vsemi sredstvi poskušajo ozdraviti svojo živino, in če ta nič ne pomagajo, grede h konjederu; saj ta zna ubiti pse, konje, mačke in drugo bolno živino. Ravno tako si je mislil gori imenovani posestnik. Poklical je k obolenim prašičem tri konjederce. Prvi je nasvetoval, da se mora svinjski hlev dobro pokaditi, potem pa je dal gospodinjici zavitek, v katerem se baje nahaja dobro zdravilo, katero se mora s prašičjo hrano kuhati. O zdravilu seveda ne sme nobena druga živa duša zvedeti, ker sicer zgubi svojo moč. Ker je pa prašiček za prašičkom poginil in so ljudje začeli govoriti, da dotični posestnik svoje svinje s človeškim mesom krmi, posegla je vmes v to pooblaščenka gosposka ter pri tem dognala, da je v zavitku kot zdravilo en kos noge in pol glave davno poginulega konja, seveda same kosti.

Od sv. Antona v Sl. gor. Zdramil nas je narodno zavedne Slovenke in Slovence iz spanja grozen nemčurski vihar, ki je začel razsajati krog naše pošte. Vprašam vas, cenjeni gospod urednik, je li res Dobrna tam daleč kje v Nemčiji? Lepo slovensko krajevno ime priča, da ne. Naša milostna gospodična poštarica pa misli, da je. Mislite, da ne vemo, kje je vaš rojstni kraj, da je v lepi slovenski okolici celjski. Zakaj torej prezirate svoj materni jezik? Slovenske besede »prosto« na trkanje ubogega kmeta si pač ne morete zapomniti, ampak vedno odmeva iz uradne sobe na slovenskih tleh beseda »herein«. Vprašam vas, ali ste gospodična za nas Slovence tukaj ali mi za vas? Nam s svojo nemščino ne morete škodovati, pač pa c. kr. pošti. Vsak se že boji iti na pošto, ker so milostna gospodična grozno nemški, ki nočejo slovenski govoriti, mi pa nemški ne. — Narodno zavedna Slovenka.

Kapela pri Radencih. Nemški požarniki Muta-Hrastje so imeli v nedeljo, dne 24. jan. »bal«. To vam je bilo hajlanja okoli Kapela, da so človeka ušesa bolela. Tudi nekateri iz kapelske okolice, ki se med pristne Slovence štejejo, so počastili ta »bal«. Drugič bomo prišli z imeni na dan!

Radgonska „nova slovenščina“. Kakor imajo Ptujčani »naj ta falšo štacuno«, tako imajo Radgončani menda »naj ta boljšo lekarijo«. Le poslušajte, kako priporoča na listkih radgonska lekarna svoje blago: »Olje za protin. Nebolečo olje za mažo poživotu, za protin rematiš velja glaž 50 kr. = 1 K. Samo v lekariji »k zamorcu« Radgoni se dobiva pravi raztopivni čaj (prej je bil imenovan: krvočistivni čaj). En paket 30 kr = 60 heller. Napeljava, kako ga uporabiti: Vzemi 2 polni žlici tega čaja, vlij nanj 1 masec vrele vode, pokrij ga dobro, čes pol ure pa ga precejdi skozi platneno cedilo. Polovico mlačnega čaja popij zjutraj, polovico pa večer. Ljudje ki imajo protim ali trganje po udih, naj pijejo topli čaj 2—3 ure prej, ko iz postelje stopijo, ker se jih truplo potem dobro potli. Kdor se vrači stem čajem, naj jej tečna jedila, ter pije vino z vodo mašano; posebno pa naj gleda na to, da ne povzije nezrelga sadja in kislih jedil. — Glejte, tako si predstavljajo »kunšni« Radgončani »novo slovenščino«. Gotovo so hodili k »Štajercu« v šolo učiti se te zares »nove« slovenščine. Zdej pa hočemo tudi mi spodještajerskim nemčurjem podati v »novi slovenščini« ta le recept: Ite v Ptuj k Hansu Androschitzu, ki ima tam »naj ta falšo štacuno«, in kupite si tam »en ta naj ta boljši norimberški trahtar«; potem pa idite v »Štajerčevo« uredništvo, tam dobite zastoj »1 pakl« ali pa 1 kilo »frišne« pameti, to si dajte vlijati skozi trahtar v svoje »rematiš« možgane — in dobro bo!

V Radgoni je umrla dne 27. m. m. v 80. letu gospa Marija Bratkovič, vdova notarja in mati gornjegrajskega notarja g. Kazimirja Bratkovič.

Iz Mute pri Radencih se nam poroča: Dne 24. m. m. sta napadla v gostilni Vrbovčevi Bolučeva sina svojega očeta. Najprej

sta se napila in potem sta šla nad očeta, eden z nožem drugi pa s stolovo nogo. Pri tem je ugasnila svetilka in oče se je skrtil pod mizo. V temi sta naletela na gostilničarja, ki ga je hotel braniti, ter ga je eden sunil v glavo z nožem, da se je takoj zgrudil mrtev na tla. Tudi drugi posestnik, ki je bil v družbi Boluča, je bil nevarno ranjen.

Ljutomer. Dne 26. m. m. po noči je zgorela kolarniča posestnika Alojzija Kosi v Bučevcih. Zgorelo je mnogo krme in gospodarskega orodja. Posestnik je bil zavarovan za 600 K, medtem ko znaša škoda 1000 K. Požarne brambe iz Bučevca, Ijaševca in Hrastje-Muta so bile kmalu na licu mesta ter so zabranile, da se ogenj ni razširil na bližnja poslopja. Baje je hudobna roka zanetila in je orožništvo dotičnemu že na sledu.

Iz Svetinj. Nesramni napadi na našega veleč. gospoda knezoškof. duhovnega svetovaleca in župnika Ivan-a Bohanec v štey. 1. ptujskega »štajerca«, so nas farane župnije svetinjske zelo iznenadili in globoko razžalili. Proti taki lažnjivi pisavi najodločneje protestujemo in izrekamo tem potom našemu priljubljenemu veleč. gospodu župniku zopet našo iskreno udanost in velespoštovanje. Dopisnika pa opozarjamo, naj spravlja umazane smeti, v katerih že čez glavo tiči, od sebe, Svetinje pa naj pri miru pusti in naj tudi pazi, da njega ne bodo enkrat v »turen« potegnili, da morda z njega kakšna ljulika ne zraste. — Več faranov.

Konjiški okrajni zastop je sklenil pri zadnji seji, da priredi vsako leto v Konjicah sadni in vinski semenj. Prvi se bo vršil letošnjo jesen.

Ptujske novice. Čeravno je bila volitev župana, kakor smo zadnjič poročali, namenjena na 1. febr., so vendar že dotično sejo sklicali za dan 30. jan. Mogoče so se zbal, da bi jim ušel g. Ornič (!), kateri je bil jednoglasno izvoljen in je to čast »kljub britkim skušnjam« seveda sprejel. Za »vice« župana je izvoljen »Kaiser«. Šlo bo torej staro pot naprej. Zvečer po volitvi so priredili pristaši Ornigovi njemu na čast bakljado. Ornič se je zahvalil ter govoril zbrani množici, da hoče vedno v prosep mesta delovati (zidati). Končal je svoj govor: »Hil nemško mesto Ptuj!« Komandirane so bile k tej večerni bakljadi tudi deklice iz Mädchenheima, ki so morale klicati kakor navzoči poulični fakini novoizvoljenemu županu »heil.« — Bivši trgovec z lesom F. Vernik iz Brega pri Ptujju je na lesnem skladišču J. Stendte pokradel lesa za 1080 K. Les je prepeljal v Maribor in ga ondi prodal. Vernika so aretirali in ga izročili sodišču.

Celjske novice. Podružnica zveze nemških trgovskih pomočnikov se je sama razdružila. S tem je celjsko nemštvo zopet pokzalo, kako je že trhlo, ker že začne samo razpadati. Stebri nemškega mostu do Adrije se podirajo: Slovenci, naprej! porušimo se ostale!

Okrajni zastop celjski. Dežel. odbor je določil, da morata po Kosemu poneverjeno svoto 26.649 K 61 vin. poravnati dr. Serneč in dr. Dečko. Okraj torej ne bo trpel zaradi Kosemove tatvine niti vinarja in s tem so najtemeljiteje ovržena vsa natolcevanja nemških in nemskutarških listov proti Slovincem. Seveda bi lahko dr. Serneč in dr. Dečko takoj storila iz proste volje to, kar sedaj morata storiti, in nasprotnikom slovenskega okrajnega zastopa bi bilo vsako orožje odvzeto, zaupanje slovenskega ljudstva v voditelje pa neomahljivo utrjeno. Žal, da dr. Serneč in dr. Dečko nista razumela svoje narodne zadače in tega nista storila. Vendar moramo javnost opozoriti, kak razloček je med Št. Lenartom in Celjem. Ko je tam nemški voditelj Mravljak ogoljufal ljudi za tisoče in tisoče, se nemški veljaki niso usmili nedolžnih žrtv, ampak ljudstvo samo je moralo trpeti škodo. Ko pa v Celju opehari pisar okrajni zastop samo za nekaj tisoč kron, so slovenski voditelji, ki plačajo lumparijo pisarjevo, da okraj ne trpi nobene škode. Velik

razloček je med nemško in slovensko poštenostjo!

Na Nemškem v Giesenberg Sodingenu se bo omožila Marija Drev iz Hošnice z rudarjem Franc Rahle. V Holzhausnu pa rudar Anton Gobec iz Zibike z Eno Vehovar iz Zibike.

Reservisti, ki se hočejo udeležiti orožnih vaj spomladi, vložijo naj dotične prošnje nemudoma, najkasneje pa do srede meseca februarja pri politični oblasti svojega bivališča. Oziralo se boče v prvi vrsti na poljedelce.

Vojaške zadeve. V letu 1904 se je določila svota, ki se izplača posestnikom, ki imajo vojake pri marših opoldne na hrani za vsakega na 49 v.

Cerkvene stvari.

Postni pastirski list za lavantinsko škofijo je izšel te dni. Prevzvišeni nadpastir razpravlja v njem o verski resnici brezmadežnega spočetja Marijinega, ki se je razglasila pred petdesetimi leti ter izreka najsrčnejšo željo, da se tekoča petdesetletna spominska svečanost tudi v naši škofiji, kolikor le mogoče, vrši tako, da bo utrjevala in izpodbujala versko mišljenje škofljanov.

† **Č. g. Alojzij Šijanec.** Kakor smo že zadnjič poročali, je umrl dne 25. prosinca po dolgi mučni bolezni vlč. g. Alojzij Šijanec, župnik negovski. Sprevod je bil v sredo, dne 27. prosinca. Vodili so ga vlč. gospod dekan lenartski J. Jurčič, ki so tudi služili sv. mašo. Slovo so pokojnemu gospodu govorili č. g. J. Kunce, župnik jurjevski, kot rojak in sošolec. Ljudstva se je obilno vdeležilo. Pokojnega gospoda župnika zadnja volja je bila: če bo kaj premoženja ostalo, naj se razdeli polovica za veliki zvon negovski, za katerega se nabira, drugo polovico naj dobijo siromaki. Blagi duhovnik naj v miru počiva!

Kot provizorja sta nastavljena č. g. kaplan Martin Krajc pri Sv. Primožu na Pohorju in č. g. kaplan Franc Mandeliček v Negovi.

V pokoj je stopil č. g. Matija Frece, župnik pri Sv. Andražu pri Belihvodah.

Razpisani sta župniji Sv. Andrej pri Belihvodah do 2. Negova do 8. marca.

Zopet nastavljen je kot kaplan v Svičini čast. gosp. Mat. Meznarič, doslej v začasnem pokoj.

Društvena poročila.

Bralno in pevsko društvo „Maribor“. Da se omogoči redno vplačevanje udnine, sklenil je odbor, da bo blagajnik vsako prvo nedeljo v mesecu popoldne v društvenih prostorih navzoč, da udje morejo vplačati udnino. Pri udih društva, ki so pa istočasno udi „Čitalnice“, bo pobiral vsak mesec čitalniški sluga.

Ljutomer. „Bralno društvo za ljutomersko okolico“ je imelo dne 24. prosinca svoj občni zbor v gostilniških prostorih g. I. Vaupotiča. Po kratkem pozdravu g. predsednika Srabočana, po poročilu tajnika in blagajnika in po pregledu in odobrenju računa se je vršila volitev novega odbora, ki se je sestavil sledeče: Gosp. kaplan I. E. Kociper, predsednik; gosp. kaplan Anton Srabočan, podpredsednik; g. učitelj Janko Karba, tajnik; g. učitelj Fran Zacherl, blagajnik; g. Janko Murecker in g. Ant. Misja, knjižničarja; Franc Žabota in Filip Sršen, odbornika. Vrhtega ima društvo po posameznih vaseh svoje reditelje, ki so: Jožef Jelen, Franc Dolamič, Franc Šalamun, Alojzij Rakovec, Mart. Potočnik, Mat. Puconja in Franc Fras. Novozvoljeni g. predsednik izreče zbranim vdom zahvalo, da so mu skazali zaupanje in mu poverili časti in dolžnosti predsednika bralnega društva, in obljubi, da hoče po svojih zmognostih krepko in odločno delovati v procvit prepotrebnega društva, ki je nekaj časa sem, žal! hiral in tako bolehalo, da se je bilo bati najhujšega. Društvu se mora pridobiti izgubljeno zaupanje, društvu je treba vdihniti nove življenske moči, v društvo je treba privabiti mladino, ki se naj pri tem ognjišču ogreva za naj-

svetejšo svetinje naroda. Povdarjati se mora pred vsem izobraževalni namen društva. V to svrhu začrta gospod predsednik, opiraje se na § 2. pravil, svoj program, po katerem bi se naj udje zbirali k mesečnemu predavanju. Govori bodo namerjeni v pospeševanje narodne zavesti in v stanovsko izobrazbo. Privlačno silo bodo gotovo imeli dokaj zanimivi in podučni govori o krajevni zgodovini ljutomerski. Razboriti mladeniči naj se poskušajo, in se tudi bodo, vsaj trdno pričakujemo, poskušali v govorniških vajah po navodilu gospoda predsednika. Z veseljem pozdravljamo velikodušni čin mnogočastitega g. dekana M. Jurkoviča. Da se ti mesečni zbori ne bi vršili v gostilniških prostorih, kar bi ude vtegnilo odbijati od društva, so blagohotno prepustili gospod dekan prostorno sobo društvenim namenom brezplačno. Bodi jim izrečena iskrena zahvala! Gospod predsednik predlaga, da naj društvo pristopi k ljubljanski „Slov. kršč.-socialni zvezi“ in opozarja na korist in razne ugodnosti „Zveze“, in da je treba tudi skupne vsodbude in podpore, katero bo dajala „Zveza“. Udje se enoglasno izrečejo za pristop, pristopna izjava se podpiše in odpošlje. G. predsednik prosi konečno, da mu gg. odborniki naj poštvovalno segnejo pod pazduhe, da bo mogel vstrajno nositi nelahko breme predsednikovih dolžnosti, ki jih je vzel na svoje rame, in zaključi občni zbor z zaupnim pogledom v veselo, jasno bodočnost društva!

Laško. Že dolgo niste dobili nobenega poročila o društvenem življenju laških Slovencev. Ustanovili so si bralno društvo že 5. nov. 1893 in sicer za trg in okolico. Kakor povsod pri ustanovitvi, je bilo tudi tukaj navdušenje velikansko. Par let je društvo tudi vzorno napredovalo, vsaj v smislu svojih trških članov, dočim se je morebiti premalo oziralo na potrebe kmečkega ljudstva. Društvo je tudi imelo svoj pevski, da celo tamburaški zbor. Vsaj petje je pri društvu potrebno. Toda prvotna navdušenost je jela pojemati. Razmere časa so tako nanesle, da je društvo danes: društvo samo na papirju, društvo brez življenja. Razpadel je tudi pevski in tamburaški zbor. Zaprane in razglašene tamburice kaj žalostno vise ob steni. Po celo leto ni imelo društvo odborove seje, občnega zbora. Umevno je, da ni prirejalo podučnih, zabavnih shodov, ni bilo ogajšče narodne zavednosti in omike, temuž zbirališče narodne zaspanosti in mlačnosti. Morebiti tiči vzrok v tem, da društvo ni bilo urejeno tudi za ljudstvo. Ne samo zabavati se, ampak tudi in v prvi vrsti podučevati, izobraževati svoje člane, boji namen društva. Stare, izobražene moči opešajo in izginejo danes ali jutri, in če novih ni na razpolago, mora začeti društvo razpadati. Zatorej obrni društvo svojo pozornost tudi na priprosto ljudstvo, posebno na mlade ljudi, na mladeniče. Pa tudi mladenka ima pravico zahtevati od društva izobrazbo, ki jo usposobi za njen narodno-gospodarski delokrog. V tem smislu se bo tudi laško bralno društvo preosnovalo. Treba pa je k temu skupnih močij. Laški Slovenci, saj je nas precej, sezimo v tem oziru pod roke našim ljudem. Dajmo jim poduka v različnih gospodarsko-kmetijskih predmetih, občinskih, volilnih zadevah. Izobrazujmo jih tudi za javne govornike, nastope, — o priliki se vse potrebuje — za katere ima marsikateri priprosti mož in mladenič izvrsten talent, a nikoga ni, ki bi ga gojil in likal. V tem oziru so velekorišne, dobro urejene mladeniške in deklishe zveze, ki se bodo ustanovile tudi pri našem društvu. Vse društvene zadeve pa se uredijo na občnem zboru, ki se vrši 21. t. m., h kateremu se Slovenci vabite mnogoštevilno v pivovarno delniške družbe, ki je društvu prepustila brezplačno sobo na razpolago. Hvala ji zato! — Društvo si je ustanovilo novi pevski zbor, kateremu sledi tamburaški. Po dolgem prestanku priredi društvo društveno veselico dne 14. t. m. Slovenci, od nas vseh je odvisno, da se okrepi naše društveno življenje.

Torej na svidenje! Kako bo nastopil novi pevski zbor, kako bodo izvršile svojo nalogo nove, mlade igralke — o tem pa poročamo pozneje.

Ormoška ženska podružnica sv. Cirila in Metoda si je pri svojem občnem zboru dne 28. jan. izvolila naslednji odbor: Predsednica gospa Ivana Omulec, odvetnikova soproga v Ormožu; podpredsednica gospa Roza Mikl, trgovčeva soproga v Ormožu; tajnica gospodična Urška Kuharič, posest. hčerka na Dobravi; njena namestnica gospodična Julika Valentinčič, učiteljica na Humu; blagajnica gospa Ana Rosina, učiteljeva soproga v Ormožu, njena namestnica gospa Angela Porekar, nadučiteljeva soproga na Humu; delegatnji k veliki skupščini gospici Micika in Antonija Štupca, učiteljici pri Sv. Marku. — Dosedanja mnogoletna in velezasluzna predsednica gospa Roza Mikl se je tokrat predsedništvu odpovedala, ker se v kratkem preseli k Veliki Nedelji.

Veselica kat. slov. izobraževalnega društva v Lučah se je dobro obnesla; počastili so nas gostje iz Solčave, iz Ljubnega, celo iz Rečice. Vsi, ki so poznali prejšnje razmere, so se divili izbranemu petju moškega društvenega zbora in se čudili priprostim mladeničem, ki pravzaprav še niso nikdar videli gledališča, ki so pa vendar s svojim nastopom na lepo okrašenem odru z veseloigro „Dr. Vsezna! in njegov sluga Štipko Tiček“ vzbujali obilno smeha. Domačini pa so s svojo pičlo vdeležbo pokazali, da še ne razumejo gledaliških predstav; mladina večinoma služi le vinu in plesu. Da bi se više povspela in iskala duševnega užitka, še v doglednem času ni upati. Vendar pa smo z zabavnim večerom dosegli toliko, da se smemo 14. t. m., ko se bo igra, če Bog da, ponavljala, nadejati obilnejše vdeležbe. Saj so vendar vsi vdeleženci zatrjevali, da kaj takega v Lučah še nikdar ni bilo in še tudi ni bilo tako kmalo pričakovati.

Društvena naznanila.

Kmetijsko bralno društvo v Framu priredi svojo letošnjo pustno veselico dne 6. t. m. v prostorih g. Mih. Turnerja s sledečim vspeedom: 1. Pozdrav, 2. Šaljivi srečolov, 3. Petje svičinskega sekreteta, 4. Prosta zabava. K mnogoštevilni udeležbi vabi ude in prijatelje društva odbor.

Bralno društvo pri Sv. Juriju ob Ščavnici ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 7. svečana 1904 po večernicah v šolskih prostorih z običajnim vspeedom. K obilni udeležbi vabi odbor.

Gospod. bralno društvo pri Sv. Urbanu nad Ptujem bo imelo dne 7. svečana t. l. svoj občni zbor z zanimivim vspeedom.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Zborovanje slovensko-goriškega vinorejskega društva se bo vršilo v novem šolskem posloppu pri Sv. Benediktu v Slov. gor. dne 7. febr. t. l. popoldne po večernicah. Odbor vabi vse ude tega društva k obilni udeležbi.

Bralno društvo v Cirkovcah pri Pragarskem ima dne 7. svečana občni zbor.

Kat. bralno in gospodarsko društvo pri Sv. Benediktu v Slov. gor. ima v nedeljo, dne 14. febr. po večernicah v šoli svoj občni zbor s petjem, šaljivimi deklamacijami in s šaljivim srečolovom (150 dobitkov, kartica stane 10 v). K najobilnejši udeležbi vabi ude in prijatelje društva odbor.

Leposlovno bralno društvo pri Sv. Rupertu v Slov. gor. priredi v nedeljo, dne 7. sveč. pri gosp. Fr. Kranjc veselico z gled. igro „Dr. Vsezna! in njegov sluga Štipko Tiček“. Po končani igri se vrši občni zbor. Začetek ob 8. uri popol.

Bralno društvo v Pišecah bo imelo v nedeljo, dne 7. febr. ob pol 3. uri popoldne v šolskem posloppu občni zbor z dnevnim redom: 1. Pozdrav in govor o delovanju društva in poučno predavanje pradednika. 2. Govor o koristi bralnega društva. Govori g. kaplan Franc Planinc. 3. Poročilo blagajnika in predložitev računa. 4. Izvolitev dveh pregledovalcev računov. 5. Razni nasveti. Vsi pošteni gospodarji in gospodinje, kakor tudi pridni mladeniči in dekleta se prijazno vabijo, da se naj udeležijo občnega zbora in da pristopijo kot udje k našemu društvu, katero ima ja blagi namen, da skrbi za pouk in omiko slovenskega naroda. K obilni udeležbi vabi odbor.

Polit. narod. gospodarsko društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. ima v nedeljo, dne 7. febr. ob 8. uri svoj občni zbor v gostilni gospoda Koserja. Volitev novega odbora in govor o narodnem gospodarstvu ter važna posvetovanja! Uljudno vabi odbor.

Društvo „Edinost“ v Središču vpripori v šol. prostorih dne 7. svečana 1904 narodno igro „Deseti brat“. Sedeži stanejo 1 K, stojišča 40 v. Začetek ob 6. uri zvečer.

Kat. del. društvo v Puščavi ima 7. t. mes. v gostilni g. Eicholzerja veselico. Začetek ob 4. popol.

Is Žiž. Dne 7. svečana ob 4. uri popoldan priredi žiško bralno društvo v hiši g. Iv. Gosaka veselico s šaljivim srečolovom, z mnogimi lepimi dobicki. Dragi sosedje, istotako domači župljani se uljudno vabijo, da se gotovo vdeležite te veselice. Bržčas čaka tudi slednjega velika sreča pri krasnih dobickih. Vstop je prost. Vabila se posebej ne razpošiljajo.

Kmetijsko bralno društvo v Grižah pri Celju vabi k veselici, ki jo priredi v nedeljo, dne 7. februarja t. l. v društvenih prostorih. Ob pol 4. uri bo predavanje potov. učitelja gosp. Fr. Goričana o trtoreji in sadjarstvu, potem igra „Kje je meja?“, petje, godba in prosta zabava.

Prostov. požarna bramba pri Sv. Martinu na Paki priredi veselico dne 14. sveč. ob 7. uri zvečer z gled. predstavo „Eno uro doktor“ in s petjem v prostorih g. Antona Steblovnik pri železniški postaji. K obilni vdeležbi vabi odbor.

Pevsko društvo v Braslovčah priredi veselico dne 7. svečana v gostilni g. Stancerja ob 8. uri zveč. s tem sporedom: Igra „Telegram“ v jednom dejanju; pevске točke: Sattner „Opomin k petju“, mešan zbor, J. K. Knabl „Slovan“, moški zbor. Dr. B. Ipavic „Pozdrav“, mešan zbor. H. Vogrič „Lahko noč“, moški zbor. K. Bendl „Križaci na morju“, mešan zbor. A. Hajdrih „Jadransko morje“, moški zbor. Prosta zabava. K mnogobrojni vdeležbi vabi odbor.

Bralno društvo na Laškem priredi v nedeljo, dne 14. sveč. veselico s petjem, z govorom, igro „Zakleta soba v gostilni pri zlati goski“ in z deklamacijo „Večna luč“, z živo podobo. — Občni zbor se pažvrši v nedeljo, dne 21. svečana v društveni sobi ob 3. uri popoldne.

Iz drugih krajev.

Iz svinca — zlato. Sloveči angleški kemik prof. V. Ramsay je iznašel, da izhlapeva iz novega elementa »radium« neki posebni plin, ki se čez nekaj časa sam ob sebi

spremeni v nov element, imenom »helium«. Helium je namreč element, ki se nahaja v soincu. To bi bil tedaj nenavaden pojav, da se spremeni element. Na ta način upa Ramsay, da bo končno mogoče tudi navadno rudo spreminjati v drago rudo, n. pr. svinec v zlato, kar so si prizadevali izvesti že alhimiisti srednjega veka.

Listnica uredništva. Sv. Marjeta nižje Ptuja. Zal, preveč osebno, ne moremo sprejeti! Gotovo se bo stvar dala drugim potom urediti nego časnikarskim! Pozdrave. — G. Fr. M. v Ormožu: V dotični stvari smo že sprejeli dopis. Hvala! — Cerovski: Lansko leto opisati je zdaj že skoro malo prepozno. Poročajte nam večkrat kaj novega, zanimivega! Zdravi! — Oplotnica: Dopis je razaljiv, ker je preveč osebno. — Pragersko: Istotako. Po opisu se da oseba dognati. Edino to je razlog, da se dopis ne more sprejeti.

Zahvala. Vodstvo kn. šk. deškega semenišča v Mariboru srčno zahvaljuje č. g. dr. Jož. Somreka na lepih in za domačo kapelico zelo primernih darilih.

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 8. do 20. januarja poslali prispevke p. n. gg. in društva: A. Novak v Spitaliču zbirko 10 K, Fr. Lavtičar v Šmartnem 2 K, Dolski igralci pol pokroviteljine 100 K, V. Janžekovič pri Sv. Lenartu v Slov. gor. zbirko 7 K, Mohorjani pri Sv. Lovrencu na Drav. polju 12:80 K; podružnici: moška v Ribnici 67:70 K, v Konjicah 50 K; dr. J. Strašek v Brezicah 12 K. Za družbeni Koledar je poslalo 84 odjemnikov 147:10 K, in sicer: 2 po 5, 2 po 4, 2 po 3:20 K, 8 po 3 K itd.

Kat. izobr. društvo v Studencih pri Mariboru. Za društveno zastavo so nadalje darovali gg. Vokač Jož. 2 K, Fr. Pušnik 1 K, Košiček Ig. 1 K, Lesjak Val. 1 K, Senekovič Iv. 1 K, Alojzij Karba 1 K, Ant. Pušnik 1 K, Antonija Podlesnik 1 K.

Vsaka rodbina

naj bi v svoj prid rabila le

Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo

kot primes vsak-
danji kavni pijačl.

04.1/b

Loterijske številke

Gradec 30. januarja: 41, 13, 65, 29, 88.
Dunaj 30. januarja: 50, 25, 85, 58, 52.

Preklic.

Jaz podpisani, A. Gregorec, zdravnik pri Sv. Marjeti, prekličem in obžalujem, da sem 1. januarja v gostilni g. I. Horvata v Gorišnici g. F. Mikl javno obrekoval. To, kar sem govoril, je popolnoma neresnično. 45 1-1

Sv. Marjeta, 1. febr. 1904.

A. Gregorec.

Zanesljiva, poštena

oseba

za gospodinjstvo, ako je mogoče, v trgovini malo izurjena in sploh za vse, se sprejme takoj. Znati mora slovensko in nemško. — **Körner, Št. Ilj** v Slov. gor. 49 1-1

Vabilo

rednemu občnemu zboru

Posojilnice v Framu

registrov. zadruga z neomejenim poroštvom, — Spar-u. Vorschussverein in Frauheim, registr. Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung. — kateri se bode vršil

v četrtek, dne 18. svečana t. l. ob 3. uri popol. v posojilnični pisarni v Framu.

Dnevni red: 1. Poročilo načelstva glede rač. sklepa za l. 1903. — 2. Poročilo revizorjev. — 3. Sklepanje o porabi čistega dobička. — 4. Sklepanje o znižanju obrestne mere pri posojilih. — 5. Narodna volitev jednega račun. pregledovalca. — 6. Nasveti. Posojilnica v Framu, dne 1. svečana 1904.

47 1-1

Ravnateljstvo.

Otvoritev trgovine.

Cenj. p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem otvoril v Tegetthoffovi ulici št. 38

trgovino z barvami,

laki, firniši, barvo za lakiranje tal, čopiči in vsem drugim v to stroko spadajočim blagom. Prodajam tudi nove in stare vzorce za slikanje sten. — Tovarniška zaloga navadnih in oljnatih barv.

Zagotavljajoč z vedno dobrim in cenim blagom točno postreči se priporoča v obilen obisk

Franc Kolar, 50 3-1

slikarski in barvarski mojster v Mariboru,
Tegetthoffova ulica 38.

Vizitnice priporoča tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Proda se.

Zidana hiša s 3 sobami, lopo, kuhinjo, shrambo za jedila, kletjo in majhnim vrtom, se takoj po ceni proda v Spodnji Hajdini pri Ptujju št. 71. Leži ob glavni cesti, 300 korakov od Rokove kapelice. J. Ledinešek, Ptuj, Gornja dravska ulica št. 9. 22 5-3

Hiša s 8 stanovanji, 2 kuhinjama, veliko kletjo, studencem, gospodar. poslopjem, vrtom s pritikujočo se njivo (šetr oral) se po ceni proda. — Naslov pri upravnistvu. 32 6-2

Harmonij, dobro ohranjen, s 5 oktavami, 9 spremani in kolenikom, se takoj proda po zelo nizki ceni. Janez Brložnik v Mozirju. 13 3-3

Naznanilo. Zaradi prezidanja trgovine se bo slehrno blago po zelo znižani ceni razprodajalo pri Antonu Strableg v Mariboru, glavni trg št. 12. 7 3-3

Malo posestvo je na prodaj. Lepo obdelan vinograd, 2 njivi, sadonosnik, malo gozda, hiša in gospodar. poslopje v dobrem stanu, oddaljeno pol ure od Štor, proda pod ugodnimi pogoji Franc Štante, Vrbovo št. 50, post. Št. Jurij ob juž. žel. 28 3-3

Glasovir in harmonij v dobrem stanu takoj po ceni proda organist pri Mali Nedelji. 43 2-1

Slamorenica, starega sistema, ki je zelo pripravna za malega posestnika, je na prodaj. Več pove Alojzij Rebernik, posestnik v Zerkovcih pri Marib. št. 27. 41 1-1

Šopek napevov k mašni pesmi „O Bog daritve svete, želimo deleža itd.“, zložil Valentin Stolcer, učitelj v Razboru pri Slovenjgradcu, 60 zvezkov z napevi vred, se prodajo komad po 60 v s pošto vred. 10 kom. 5 K. Dobijo se v upravnistvu „Slov. Gosp.“ 40 3-1

Kupi se.

Zvon, primeren za kapelico, težak 50 do 100 kg, se želi kupiti. Ponudbe s ceno sprejema Martin Košar, zidar v Slapšini, pošta Sv. Andraž v Slov. gor. 27 3-3

20.000 ključič za cepljenje, močnih in sicer 14.000 Riparia portalis, 3000 Rupestris monticola in 3000 Solonis, želi kupiti in prosi za ponudbe Maks Berliag, trgovec, Zetale pri Rogatcu. 42 3-1

Cepljene trte in divjake kupim. Kdor ima dobro blago, naj se takoj oglasi, katere vrste in koliko lahko odda. Ponudbe na upravnistvo. 44 1-1

V najem se da.

Trgovina se da v najem z eno sobo in veliko kletjo za 140 K na leto. Naslov: Štev. 100, pošta: Podčetrtek, Štajersko. 10 3-2

Gostilno da na račun Jožef Škerlec v Gornji Radgoni dobremu krčmarju, katerega žena je dobra kuharica. Znanstvo slovenskega in nemškega jezika, 200 K kavcije in potreben kapital za posel se zahteva. 46 3-1

Proste službe.

Služba cerkovnika in organista je razpisana v Brezno ob koroški železnici. 33 2-2

Trgovskega učenca iz poštene hiše in z dobrimi šolskimi spričevali sprejme Janez Pecko, trgovec na Po kvi ob juž. žel. 80 2-2

Služba organista in mežnarja je razpisana pri Mali Nedelji. — Cerkevno predstojništvo. 36 2-2

Oskrbnik, z dobrimi spričevali, vojašine prost, neoženjen, več slovenskega in nemškega jezika, kateri je dovršil tudi sadje in vinorejsko šolo, želi službe na večem posestvu in sicer najraje na takem z vinogradi. — Naslov pove g. Dominik Peklár, posestnik pri Sv. Jakobu v Slov. gor. 15 3-3

Razno.

Deklice, ki se uče kuhati ali šivati, sprejme takoj na stanovanje ali pa tudi na hrano Lujiza Sivka, Domplatz št. 2, Maribor. 20 3-3

Pozor! Imam nekaj predmetov, ki bi se dali povsod in celo zanesljivo z lepim dobičkom razpečavati; zato bi bilo posebno dobro, si jih postavno (zakonito) zavarovati. Ker pa gmotno nisem zmožen, pripravljati teh predmetov v potrebni množini, da bi se razpečavali na debelo, iščem družbenika, ki bi založil v to potreben denar (nekoliko tisoč kron) in vžival polovico čistih dohodkov. P. n. reflektante uljudno prosim poslati svoje cenj. predloge pod: „Z umom in trudom k sreči“ slav. upravnistvu „Slov. Gosp.“ v Maribor. 26 3-2

Nova, jako koristna iznajdba! Dvojnata vodna žaga, ki našaga skoro za polovico več od navadne žage, in sicer z enim delavcem in z ravno isto vodno silo. Kdor si hoče napraviti tako žago, naj se oglasi pri Boštjannu Lamprecht v Selnici ob Dravi. Tam si jo lahko ogleda. 34 2-3

Za cerkovnika želi takoj službe na kaki srednji fari izkušen krojač, 34 let star, oženjen, brez otrok. Več se izve pri upravnistvu. 48 1-1